

داستان خرس های پاندا:

به روایت یک ساکسیفونیست که معشوقه ای
در فرانکفورت دارد

ماتئی ویسنیک

ترجمه: هانیه رجبی

لشکر راه را بخواه نگشان
نه که توجه شالانه به راه میگشند هم تو میتوان خود

ملت سیم ریشه ای این منشی

لشکر راه را بخواه نگشان
نه که توجه شالانه به راه میگشند هم تو میتوان خود

لشکر راه را بخواه نگشان

اصبح.

اتاقی نامنظم. یک تخت. پرهیبی از دو بدن زیر یک ماحفه دیده میشوند. مرد شروع به تکان خوردن میکند. درست بیدار نشده است. چیزی پریشان خاطرشن کرده است. بوی عطری تا آشنا و عجیب به مشامش میآید. چشمها یش را باز میکند، اما نمیتواند آنها را باز نگه دارد. او چشمها یش را میبندد و منتظر میشود. به صدای نفس هایی گوش میدهد که مال خودش نیست. چشمها یش را باز میکند. دستش را دراز میکند و حیرت زده، یکباره بدن دیگری را کنارش حس میکند.

چشمها یش را میبندد و تلاش میکند دوباره بخوابد اما نمیتواند. چشمها یش را دوباره باز میکند. به آهستگی ماحفه را بالا میزند و به بدن دیگر نگاه میکند؛ یک زن است.

زن به آرامی خوابیده است. چشمها یش را باز میکند و مدتی طولانی به یکدیگر نگاه میکند. زن به او میخندد و مرد لبخندی به او باز میگرداند.]

مرد: تو کی ہستی؟

زن: منم دیگه!

مرد: ما ہمو می شناسیم؟

زن: نہ دقیقاً.

مرد: اینجا خونہ توئہ؟

زن: نہ خونہ توئہ.

مرد: شوخی می کنی؟

زن: نہ، خونہ توئہ.

مرد: غیر ممکنہ.

زن: در هر صورت تو کلید داشتی.

مرد: ما اینجا چہ غلطی کردیم؟

زن: نمی دونم.

مرد: ما... کاری با ہم کردیم؟

زن: اطو داری؟

مرد: چی؟